

den Anskuelse, som han omtalte, saa vilde det være Noget, jeg kunde finde praktisk. Det er en almindelig Regel, at naar man forelægger Tegninger og Overslag med et Lovforslag, saa vil man i det Væsentlige være bunden til disse, i det Mindste har jeg — og det har jeg udtrykkelig udtalt — anseet mig væsentlig bunden dertil. Hvorvidt Noget kan betragtes som afgjort i Folkethinget eller ikke, er en Skjønssag; men jeg troer paa ingen Maade, at jeg har gaaet dette Things Afgjørelsesret for nær. Jeg troer ikke, at man vil tage det ilde op, naar jeg siger, at jeg ikke troer, at det er rimeligt, at jeg kan faae Penge til den nævnte Inspektionsreise til Grønland; min Anskuelse i denne Henseende troer jeg ikke jeg vil kunne sætte igjennem, og jeg bilder mig ind, at jeg i saa Henseende har et saa temmelig nøie Kjendskab til det andet Thing.

Carlson: De Yttringer, der saalt fra den ærede Kultusminister med Hensyn til, hvad han ventede at kunne sætte igjennem i det andet Thing, har jeg opfattet — jeg har ikke kunnet opfatte dem anderledes — saaledes, som den ærede Minister har forklaret dem. Jeg troer ikke, at der laae det Alleringste berø, der gik ud paa at betage, om jeg saa maa sige, Landsthinget den ligeberettigede Stilling, hvori det staaer ligeoverfor det andet Thing. — Naar der er Spørgsmaal om at stemme for eller imod den foreliggende Sag, saa kan jeg uden at gaae nærmere ind paa Detaillen ikke tilbageholde, at naar den ærede Minister, ligesom, efter Alt hvad jeg har erfaret, de Bidskabsmænd, der nærmest ere interesserede i denne Sag, mener, at man ved den foreliggende Lov vil faae en Bygning, som er brugbar til Museum, og naar fremdeles Folkethinget efter en alvorlig Undersøgelse har erklæret sig for den foreliggende, jeg vil ikke sige Byggeplan, men for det foreliggende Forslag, saa synes jeg ikke, at der kan være nogen Grund for os til nu at udsætte at gaae ind paa Loven, hovedsagelig fordi man muligviis engang kunde faae en endnu bedre og smukkere Bygning, en Bygning, der i Forbindelse med dem, der allerede findes, vilde udgjøre et smukt arkitektonisk Hele. Jeg maa derfor tilraade at

stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Jeg skal anmode om, at de Endringsforslag, der maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, blive indgivne inden Fredag Aften.

Den sidste Sag paa Dagsordenen er eventuelt, forsaavidt Thinget dertil meddele sit Samtykke: Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende midlertidige Bestemmelser om Lovgivningen for de dansk-vestindiske Besiddelser i finantsiel Henseende. Om denne Sag gjælder det Samme som om den foregaaende, at Lovforslaget ikke har været trykt omdeelt i den i Forretningsordenen befalede Tid. Det blev i Mandags Aftes anmeldt som oversendt fra det andet Thing, men først trykt omdeelt igaar Morges. For at altsaa Sagen nu kan komme til Forhandling, udfordres Thingets Samtykke, hvilket maa meddeles med en Majoritet af $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer.

Da Ingen ønskede at yttre sig, sattes det under Afstemning, om Sagen nu maatte foretages, hvilket

negtedes med 22 Stemmer mod 10.

Formanden: Sagen vil altsaa ikke kunne tages under Behandling idag.

Jeg skal hermed slutte Mødet og opgive Dagsordenen for det næste Møde, imorgen Aften Kl. 7. Den vil være:

1) Til tredie Behandling:

Forslag til Lov, indeholdende Forandring i Forordningen af 26de Marts 1845.

2) Til tredie Behandling:

Forslag til Lov om, at Embedet som Virke-dommer og Skriver i Jels Vird fra